

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף צח עמוד א

- א] הפריש בהמה נקבה לפסחו, או זכר בן שתי שנים, מה דינם ?
- ב] האם בעלי חיים נדחים ?
- ג] האם דחוי מעיקרא הוי דחוי ?
- ד] האם יש דחוי בדמים ?
- ה] הפריש בהמה לצורך פסחו ומת קודם חצות, מה דינה ?

- א] הבהמה נחשבת דחוייה מתחילת ההקדשה, ואינה קרבה בעצמה אפילו לשלמים. אלא רועה עד שיפול בה מום וימכרנה, ובדמיה יקנה בהמה אחרת לשם שלמים.
- ב] משנה: בעלי חיים נדחים. כגון שנפסלה בהמה להקרבה בחייה, אף שבטלה סיבת הפסול היא עודנה פסולה, ותרעה עד שתסתאב.
ר' שמעון: אין בהמה נדחית לעולם, אלא כשאירע בה פסול לאחר שחיטה. כשם שבהמה בעלת מום שעבר מומה, כשרה להקרבה.
- ג] משנה: דחייה הקיימת בבהמה מתחילת הקדשתה, פוסלת לעולם.
יש אומרים: אין דחוי אלא כשבתחילת הקדשתה היתה ראויה לקרבן ואחר כך נדחית.
- ד] יש דחוי בדמים, ובהמה שבהקדשתה חלה עליה רק קדושת דמים, פסולה למזבח לעולם. כגון המפריש נקבה לפסחו, הואיל ואינה ראויה לפסח, קדושה רק לדמיה.
ואף לאחר י"ד בניסן עודנה פסולה להקרבה לשלמים, ואינה כדין מותר הפסח.
- ה] אין אחרים מנויים על הפסח: פסולה לפסח, ובנו היורשו יקריבנה לשם שלמים.
בנו ואחרים מנויים עליו: נשחטת לשם פסח, ואף בנו האונן אוכל לערב.
רק בנו מנוי עליה: אין שוחטים על אונן יחיד את הפסח, שמא יטמא לאביו ויפסלנה. [ואפשר שלא חל עליו חיוב פסח ראשון כלל], אלא יביאנה לפסח שני.